वयोरूपविभूतीनामेकैकं मदकारणं। तानि सर्गः १७
तस्मिन्समेतानि नचास्योत्सिषिचुर्म्मनः॥ ४३॥ इत्थं
जनितरागासु प्रकृतिष्वनुवासरं। अक्षोभ्यः स न
वोऽप्यासीत् दृढमूल इव द्रुमः॥ ४४॥ अनित्याः शत्र
वा वाह्या विप्रकृष्टाश्च ते यतः। अतः सोऽभ्यन्तरान्नि
त्यान् षट् पूर्व्वमजयद्रिपून्॥ ४५॥

वयइति। वयोरूपविभूतीनां यौवनसौन्दर्य्यैश्वर्य्याणां मध्ये एकैकं मदकारणं मदहेतुः तानि वयःप्रभृतीनि तस्मिन्नतिथौ समेतानि मिलितानि सन्त्यपि च पुनः अस्यातिथेर्मनो नोत्सिषिचुः चञ्चलीकृतवन्तः॥ ४३॥ इत्थमिति। इत्थं पूर्व्वोक्तप्रकारेण प्रकृतिषु प्रजासु अनुवासरं प्रतिदिनं जनितोरागोऽनुरागोयासु तादृशीषु सतीषु सोऽतिथिर्नवोऽपि अक्षोभ्योऽप्रधृष्य आसीत् कइव दृढं मृत्तिकादिना बद्धं मूलं यस्य स द्रुमो वृक्ष इव॥ ४४॥ अनित्याइति। यतो वाह्या वहिःस्थाः शत्रवः प्रतिकूलनृपतयोऽनित्याः कदाचिदेव द्विषन्ति न सर्व्वदेत्यर्थः किञ्च ते शत्रवः विप्रकृष्टा दूरस्थाश्च। अतः सोऽतिथिः पूर्व्वं प्रथमं अभ्यन्तरान् अन्तर्व्वर्त्तिनः नित्यान् षट्रिपून् कामक्रोधादीन् अजयत् जितवान् कामादिजये सति प्रतिनृपतिजय सुकर इतिः भावः॥ ४५॥